

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Radima Kadlčáka a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **José Machado**, IČO: 40247252
sídlem Resslova1761/4, 400 01 Ústí nad Labem

proti
žalovanému: **Státní energetická inspekce, územní inspektorát pro Liberecký a Ústecký kraj**,
sídlem nám. Dr. E. Beneše 26, 460 01 Liberec

o žalobě proti příkazu žalovaného č. 542027125 ze dne 23. 9. 2025, č. j. SEI-16620/2025/54.102, ve znění opravného rozhodnutí žalovaného k příkazu č. 542027125 ze dne 15. 10. 2025, č. j. SEI-17968/2025/54.102,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce podal u zdejšího soudu dne 22. 11. 2025 žalobu, kterou se výslovně domáhal zrušení příkazu žalovaného č. 542027125 ze dne 23. 9. 2025, č. j. SEI-16620/2025/54.102, ve znění opravného rozhodnutí žalovaného k příkazu č. 542027125 ze dne 15. 10. 2025, č. j. SEI-17968/2025/54.102, a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
2. Z obsahu i petitu předmětné žaloby zdejší soud shledal, že se žalobce prostřednictvím žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podané ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s. konzistentně domáhal právě zrušení nadepsaného příkazu, jenž byl žalovaným vydán dle § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“), a v souladu s § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).
3. Soud se v daném případě nejprve zabýval tím, zda lze žalobu věcně projednat. Dospěl přitom k závěru, že tomu tak není, neboť nejsou splněny zákonem stanovené podmínky pro řízení o žalobě, přičemž je tento nedostatek neodstranitelný.
4. Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu je totiž podle § 68 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nepřípustná tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

5. Dle § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. může správní orgán o přestupku rozhodnout příkazem. Příkazem lze uložit správní trest napomenutí, pokuty, zákazu činnosti, nebo propadnutí věci nebo náhradní hodnoty.
6. Podle § 150 odst. 3 správního řádu může proti příkazu ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřipustný nebo opožděný odpor. Správní orgán vyrozumí podatele o podání nepřipustného nebo opožděného odporu. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není přípustné. Odpor se podává u správního orgánu, který příkaz vydal. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.
7. V posuzované věci žalovaný rozhodl namítaným příkazem ve znění opravného rozhodnutí právě podle již výše citovaných ustanovení zákona č. 250/2016 Sb. a správního řádu. Příkazní řízení dle § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. je přitom zjednodušenou formou správního řízení a navazuje na § 150 správního řádu, přičemž rozlišuje příkaz, proti němuž lze podat odpor, a příkaz na místě, který nabývá právní moci podpisem na příkazovém bloku (srov. Bohadlo, D., Brož, J., Kadečka, S., Průcha, P., Rigel, F., Šťastný, V.: *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: Komentář.*, Systém ASPI, Wolters Kluwer, k § 90). Jelikož v řešeném případě zjevně nešlo o příkaz na místě, byl proti žalobou namítanému příkazu přípustný opravný prostředek – odpor. Žalobce tak měl nepochybně k dispozici opravný prostředek proti napadenému rozhodnutí, který však nevyčerpal, resp. jej podal opožděně, jak plyne z vyrozumění žalovaného ze dne 15. 10. 2025, č. j. SEI-17969/2025/54.102, založeného v žalovaném předloženém správním spisu, a jeho žaloba je proto nepřipustná.
8. Pouze pro úplnost soud doplňuje, že je z obsahu spisové dokumentace dále zřejmé, že žalobce ve věci aktuálně inicioval také přezkumné řízení u nadřízeného správního orgánu.
9. Soud poté v projednávaném případě zdůrazňuje fakt, že žalobce v podané žalobě neuplatnil žádnou argumentaci směřující k otázce včasnosti podaného odporu, resp. k tomu, že dotčený příkaz ve znění opravného rozhodnutí dosud nenabyl právní moci. Jinými slovy, veškerá žalobní tvrzení – obsah i petit podané žaloby – se vztahují toliko k věcnému posouzení samotného příkazu ze dne 23. 9. 2025 ve znění opravného rozhodnutí (konkrétně k nesprávné vícečetné kvalifikaci jednání žalobce, absenci posouzení materiální stránky přestupku, omluvitelnému právnímu omylu stran zveřejnění energetických štítků, vadně určené sankci a porušení principu *ultima ratio*). Soud proto neměl v případě předmětné žaloby jakéhokoliv důvodu postupovat ve smyslu § 79 a násl. s. ř. s., který upravuje žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, neboť ve věci vůbec nevyvstal spor o včasnosti žalobcem podaného odporu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015, č. j. 10 As 266/2014-32, nebo usnesení Ústavního soudu ze dne 28. 4. 2020, sp. zn. III. ÚS 903/20). Naopak, žalobce se právě prostřednictvím žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podané dle § 65 a násl. s. ř. s. konzistentně domáhal zrušení odkazovaného příkazu ve znění opravného rozhodnutí.
10. Vzhledem k tomu, že žalobce proti žalobou napadenému příkazu ve znění opravného rozhodnutí nepodal včasný odpor (resp. tato otázka nebyla mezi účastníky sporná), nebyla v řešeném případě splněna podmínka vyčerpání řádného opravného prostředku před podáním žaloby [§ 68 písm. a) s. ř. s.]. Soud tedy žalobu výrokem I. usnesení odmítl jako

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

nepřípustnou podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 68 písm. a) s. ř. s. (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 3. 2016, č. j. 3 As 8/2014-78).

11. Jelikož byla podaná žaloba odmítnuta, soud se nezabýval věcnými argumenty obsaženými v této žalobě.
12. Výrok II. usnesení o náhradě nákladů řízení je pak založen na § 60 odst. 3 větě první s. ř. s., podle které žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 10. prosince 2025

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.